

اود در خوش بیک محاسن است یک مادر است و یک معلم. مگر است تا یک شوخ خوانند و بگویند این شوخ محض است
 اما اگر دقیق بود از یک صراخ یا بیهوشی یا کله طمان بر آید در صراخها، تشبیهات به این نکته می رسد که
 این شوخ عاقلانه در او است یک پیام دارد که نیست تر آن عاقل است، یک معلم است و دانش می خواهد
 که چیز گفته باشد که اگر مخاطبش خودش است در عین حال مخاطبش هر کسی است که آن شوخ را می خواند فرق
 نمی کند دانش می خواند پیام خوانده باشد. عاقل است، مادر، معلم به این سبب که در شوخ و قس می رسد
 این حق توفیق می شود یک نگرانی وجود دارد. در آن گفته، سخن آن خوش بین و امید به آینده، یک نگرانی
 وجود دارد که نگرانی مادرانه است به برای رنجی که برای مردم به برار مملکت است چه برار آن را بطریق
 در وی رنجی. نگرانی یک نگرانی مادرانه است و خوش بین و امید، امید است به آینده و این نگرانی
 دوما جنبه دارد یکی نگرانی نگرانی نگرانی بودن نگرانی نگاه کردن به آن آینده و در عین حال نگرانی و اضطراب
 از این که هر آدم باید مخاطبش نباشد به خوش بینی و سعادت آن را
 برار نمونه خود که صفت از اگر برار مملکت در نظر داریم و سوز از معجزه در بی

تنها ش می آنها تقدیر سنگ است - تقدیر سنگ است این که کورد لال مانده
 برگز نگرید از غمی برگز نگرید
 بی در دو بی امید و بی آمال مابقی
 بیلی خورد روز و شبان، خورد دو آرام
 آنکس که برگز برگز در چیست نام
 رزنده مردم برزش کل آسما خوشتر یک
 اما و ای اگر آن بی بدیختی شور سنگ

اگر تعبیر بکنند این یک تحمل است درست تبسبه یک مقدمه ای دارد بر این سلی ما هست و کیفیت سنگ خوردن
 ولی در عین حال یک تحمل است یعنی ما اگر تحمل آسما را بهش بگویم که ما بینم این که شوخ را می خواند
 در تجربه ای روزمره آن در بر جانش فعلی زیاد نیست. ممکن است تجربه ای که در عین حال شوخ را می خواند
 که این به آن بگوید تو بدوش ولی اینها تقدیر آسما است که با زندگی ارتباط پیدا می کنند
 در اینجا ما می گوئیم فب محاسن، مادر معلم کجا است؟
 ما معلمش را داریم ما بینم نرفته، که ما مقدمه ای داریم که سنگ حد کتمی احشش ندارد و به همین سبب اگر
 در کنار سائل مایه سلجی ایام ما خورد و ساکت است و چیزی نیست. اگر این سنگ به قدرت یک تجربه سنگ
 این که نزدیک در بیاد مردم آنوقت بر برزش کل مایه بارند. البته در عین حال یا اسفان دنبال این
 نیستیم که خب آن سنگ بر او فرزن نمی آید که در صخره ای است حکره و ساکت است یا به صورت یک
 چون این معمولاً هم آرا، طبیعت وجود و در یک خودش تفسیر و تعبیر می کنند.